

ANDREW MORTON

MLADÁ FRONTA

MEGHAN

HOLLYWOODSKÁ PRINCEZNA

Meghan

Vyšlo také v tištěné verzi

Objednat můžete na

www.mf.cz

www.e-reading.cz

www.palmknihy.cz

MLADÁ FRONTA

Andrew Morton

Meghan – e-kniha

Copyright © Mladá fronta, a. s., 2018

Všechna práva vyhrazena.

Žádná část této publikace nesmí být rozšiřována
bez písemného souhlasu majitelů práv.

MEGHAN

HOLLYWOODSKÁ PRINCEZNA

ANDREW MORTON

MEGHAN
HOLLYWOODSKÁ PRINCEZNA

MLADÁ FRONTA

Z angličtiny přeložila Martina Burešová

Andrew Morton

Meghan. A Hollywood Princess

First published in Great Britain in 2018 by

Michael O'Mara Books Limited

9 Lion Yard

Tremadoc Road

London SW4 7NQ

Copyright © Andrew Morton 2018

Translation © Martina Burešová, 2018

All rights reserved.

ISBN 978-80-204-4963-4 (tištěná kniha)

ISBN 978-80-204-5086-9 (ePDF)

ISBN 978-80-204-5085-2 (ePUB)

ISBN 978-80-204-5087-6 (Mobi)

Mé ženě Carolyn a všem našim přátelům v Pasadeně

PODĚKOVÁNÍ

Někdy je užitečné být ve správný čas na správném místě. Má žena Carolyn pochází z jižní Kalifornie, a tak žije část roku v Pasadeně, několik mil severovýchodně od centra Los Angeles. Když bylo zveřejněno zasnoubení Meghan Markleové s princem Harrym, bylo pozoruhodné, kolik místních lidí se vytasilo s nějakou historkou o herečce z *Kravaťáků*. Pasadena byla vskutku středobodem života Meghan Markleové: Edmund Fry, majitel podniku Rose Tree Cottage, který je kousíčkem Anglie v tomto městě, jí servíroval čaj; její dřívější přítel, nyní realitní makléř, prodal dům přímo naproti přes ulici; rodiče posílali děti do školy, kde Meghan buď studovala, nebo vystupovala; místní fotografové měli krabice plné dosud nezveřejněných snímků nastávající členky královské rodiny a Hippie Kitchen, výdejna polévek pro bezdomovce, kde Meghan v mládí pracovala jako dobrovolnice, byla, co by kamenem dohodil.

Když už jsem začal s Pasadenou, chtěl bych poděkovat své kamarádce doktorce Wendy Kohlaseové za to, že mě představila nadšenému a ochotnému pedagogickému sboru a zaměstnancům Střední školy Neposkvrněného srdce. Ředitelka školy Maureen Diekmannová a Callie Webbová se pohroužily do archivů uchovávaných v suterénu budovy, aby objevily všechno, co se týká Meghan Markleové, a učitelky Christine Knudsenová a Maria Pollia přidaly své postřehy ohledně bývalé žákyně. Děkuji také fotografovi Johnu Dlugoleckimu za

objevení okouzující série fotek, které zachytily Meghanino dospívání v krásnou mladou ženu.

Gigi Perreauová, sama někdejší hollywoodská dětská hvězda a absolventka Střední školy Neposkvrněného srdce, a Emmanuel Eulalia, vedoucí dramatické sekce na Střední škole sv. Františka v La Cañada, mi popsali, jak se u Meghan začal projevovat herecký talent. Elisabeth a Dennys McCoyovi s vřelostí hovořili o mladé Meghan a velmi jsem ocenil i názory Catherine Morrisové, Jeffa Dietricha a zaměstnanců Hippie Kitchen, kteří neúnavně pomáhají lidem bez přístřeší.

S ohledem na Meghanin složitý a rozvětvený rodokmen bych rád poděkoval genealogům Elizabeth Banasové, Garymu Boydu Robertsovi a historikovi Christopheru Wilsonovi, jakož i profesorce Carmen Harrisové z Univerzity v Jižní Karolíně (Upstate), kteří uvedli do souvislosti života jejích předků. Členové rodiny Tom Markle mladší, Roslyn Lovellessová a Noel Rasmussen mi pomohli dopídit se informací o její rovněž složité výchově a o svůj pohled se podělilo i několik přátel, včetně Leslie McDanielové a jiných, kteří zůstávají v anonymitě. Tameka Jacobsová a Leyla Milaniová vnímavě mluvily o dívce, kterou znají z dob natáčení televizní soutěže *Deal or No Deal (Ber nebo neber)*, a zapojili se též někteří členové filmového štábu *Kravaťáků*, kteří z profesních důvodů nechtěli být jmenováni. Můj dík patří také Samantě Brettové, autorce knihy *The Game Changers (Ti, kdo mění svět)*, plné inspirativních příběhů o úspěšných ženách z celého světa.

Též bych chtěl poděkovat profesoru Prochaskovi a Trevoru Phillipsovi, nositeli Řádu britského impéria, bývalému předsedovi Komise pro rovnost a lidská práva, za jejich názory týkající se způsobu, jakým Meghan ovlivnila monarchii a vůbec celou zemi. O tomto tématu jsem diskutoval i s dalšími bývalými členy královské domácnosti, kteří mě pochopitelně požádali, abych je nejmenoval. Děkuji i lidem

od tisku a sociálních médií, kteří pečlivě sledovali Meghaninu životní dráhu a kariéru.

Obrovský dík patří také mým rešeršistům, Philu Dampierovi v Londýně a neúnavné Lise Derrickové v Los Angeles. Navíc by se nám knihu nikdy nepodařilo dotáhnout do zdárného konce bez dokonalé profesionality mých redaktorek Fiony Slaterové v Londýně a Gretchen Youngové v New Yorku, ani bez obětavosti pomocné redaktorky Katherine Stopa a redaktora rukopisu Nicka Fawcetta.

Na závěr bych chtěl složit poklonu všem svým pasadenským přátelům, známým a sousedům, jejichž nápady, návrhy a rady obohatily celý tento projekt.

Pasadena,
březen 2018

Předmluva

HVĚZDY NÁM PŘÁLY

Meghan Markleové jsem si všiml dávno předtím, než se na scéně objevil princ Harry. V právnickém seriálu *Kravatáci* z ní vyzařovalo charisma, díky němuž vynikala nad ostatní, a kromě herectví si udělala jméno i jako bojovnice za rovnost pohlaví. Takže když jsem se doslechl, že chodí s královním vnukem, vlastně mě to vůbec nepřekvapilo, a když se jejich vztah prohloubil, ocitl jsem se v pravý čas na pravém místě. Má žena Carolyn je z jižní Kalifornie, a tak žijeme část roku v jejím rodném městě Pasadeně, která byla shodou okolností také hlavním působištěm Meghan Markleové. Její bývalí partneři, kamarádi ze školy a učitelé bydlí všichni v téhle oblasti. Je to tak vzájemně propojená komunita, že mě jednoho dne na mé příjezdové cestě zastavil soused a řekl mi, abych promluvil s majitelem místního obchodu, který by se se mnou mohl podělit o svou vzpomínku na Meghan Markleovou. V dnešním cynickém a chaotickém světě je to v podstatě staromódní příběh o tom, jak místní dívka ke štěstí přišla. Samozřejmě jde zároveň o mnohem víc, protože okamžik, kdy Meghan Markleová 19. května 2018 prošla uličkou kaple sv. Jiří na hradě Windsor, se zapíše do dějin.

Touto poslední důležitou královskou svatbou jedné generace se okouzující nevěsta prince Harryho stala první rozvedenou míšenkou, která se kdy přivdala do britské královské rodiny. Díky svazku požehnanému Jejím Veličenstvem

královnou se tak bude monarchie v současném stále se měnícím světě jevit otevřenější a opodstatněnější.

Během mše mohlo zřejmě osm set hostů této velkolepé události zaslechnout tiché dunění konkurující sborovému zpěvu. To se vévoda z Windsoru, jenž se roku 1936 zřekl trůnu, aby se mohl oženit s dvakrát rozvedenou Američankou, obracel v nedalekém hrobě ve Frogmore, na pozemcích hradu Windsor.

Tehdy mu nedovolili, aby ze své životní lásky udělal královnu, protože její dva bývalí manželé tou dobou ještě žili. Wallis byla pak přijata na hradě Windsor pouze jedenkrát, a to v rakvi při příležitosti svého pohřbu v dubnu 1986 v kapli sv. Jiří. V 50. letech 20. století čelila stejně nepříjemné situaci královnina mladší sestra princezna Margaret, která však dala přednost povinnosti před láskou k rozvedenému milenci, leteckému důstojníkovi Peteru Townsendovi.

Když už nic jiného, tak svatba druhého syna prince Charlese a zesnulé Diany, princezny z Walesu, ukazuje, jak moc a jak dalece se královská rodina – a spolu s ní i britský národ – během vlády královny Alžběty II. vyvíjela a měnila. Je to svazek a událost symbolického významu.

Od doby romantických traumat obklopujících Edvarda VIII. a princeznu Margaret přijala královská rodina stejně jako zbytek světa, ač poněkud zdráhavě, skutečnost, že rozvod již nenese společenské stigma, jak tomu bývalo dříve. Přesto ještě počátkem 80. let 20. století, kdy princ Charles objížděl hrabství a hledal si nevěstu, byla představa, že by se do královské rodiny přivdala rozvedená Američanka, nemyslitelná. Tehdy bylo prioritou najít si bílou anglosaskou pannu šlechtického původu a protestantského vyznání.

Jednu takovou našel v podobě půvabné lady Diany Spencerové a naprosté ztroskotání jejich manželství – a záštiplný rozvod – měly za následek, že členové královské rodiny z řad starší generace a jejich stoupenci si to dvakrát rozmysleli,

než začali komentovat partnery, které si mladší členové rodiny vybrali. Rozchod budoucího krále a královny však nebyl v královské rodině zdaleka ojedinělou záležitostí. Královnina sestra princezna Margaret, její dcera princezna Anne a její milovaný druhý syn Andrew se také rozvedli. Všechny více či méně obestírala rouška skandálu, z nichž nejproslulejší vyvolaly fotografie zachycující Andrewovu manželku, vévodkyni z Yorku, známou jako Fergie, u bazénu v jižní Francii, jak jí její takzvaný finanční poradce cumlá prsty u nohou.

Nad skutečností, že se Meghan rozvedla po krátkém, dvouletém manželství s filmovým producentem, se sotva někdo pohoršoval, natož aby došlo k ústavní krizi. Koneckonců budoucí král, princ Charles, je také rozvedený a vzal si svou bývalou, taktéž rozvedenou milenku Camillu Parkerovou Bowlesovou. V dubnu 2005 měli občanský sňatek nedaleko kaple sv. Jiří. To všechno je velmi moderní. Rozvod, rasová odlišnost a pikantní minulost – dynastie Windsorů teď vítá všechny příchozí. Jak to výstižně vyjádřil princ Harry během svého a Meghanina zásnubního interview, „všechny hvězdy nám přály“.

To je výrok, nad nímž mohl dumat princ Andrew, vévoda z Yorku, když sledoval, jak si Meghan Markleová majestátně vykračuje k oltáři. Princ Andrewovi nepřály nejen hvězdy, ale ani celá desetiletí. Před pouhými třiceti šesti lety utíkal s rudou růží mezi zuby po palubě své lodi, HMS *Invincible*, aby se přivítal s pyšnými rodiči, královnou a vévodou z Edinburku.

V té době byl nejžádanějším svobodným mládencem na světě a úředně potvrzeným válečným hrdinou, jelikož nasadil život během falklandského konfliktu mezi Británií a Argentinou, který měl na svědomí přes devět set mrtvých a tisíce raněných.

O několik týdnů později, v říjnu 1982, princ tajně odletěl na soukromý karibský ostrov Mustique, kde měla královnina

sestra, princezna Margaret, sídlo Les Jolies Eaux. Podle prvních zpráv společně se svou americkou přítelkyní, Kathleen „Koo“ Starkovou, dcerou hollywoodského producenta Wilbura Starka, zřejmě pod jmény „pan a paní Cambridgeovi“.

Když Kathleen přijela v roce 1975 poprvé do Londýna, chtěla být herečkou a zahrála si v lehce erotickém avantgardním filmu s názvem *Emily*, režírovaném bohémským aristokratem hrabětem z Pembroke. Jakmile začaly kolovat fotky různě obnažené Koo, masmédia a dokonce i některé poslance zachvátila hysterie.

Jejich románek trval ještě dlouho po této dovolené a prvních článcích o její filmové roli. Setkala se s královnou a princezna Diana ji považovala za ideální partnerku pro Andrewa. Řekla mi: „Rozkošná Koo ho milovala. Bylo skvělé mít ji nablízku. Byla velmi jemná a starala se o něj... všechnu svou energii [věnovala] jemu. [Oni] se k sobě tak dobře hodili.“

Avšak stigma onoho filmu, jednoho z jejích prvních, působilo na její vztah s Andrewem jako jed. Jelikož byla jednou provždy známá jako „pornoherečka“, ačkoli nic nemohlo být pravdě vzdálenější, byl její milostný vztah s Andrewem odsouzen k zániku. Ale nebýt podřadného filmu, Kathleen mohla být první Američankou od doby Wallis Simpsonové, která by se přivdala do královské rodiny.

Oproti tomu Meghan Markleová přijala herecké role, v nichž ji natočili, jak šnupe kokain, učí ženy v domácnosti umění striptýzu a souloží ve skladišti. V nekonečném televizním seriálu *Kravatáci* se objevila polonahá v tolika scénách, že si na scenáristy stěžovala, že záměrně píší scénář tak, aby předvedli její tělo.

(Meghan si asi všimne, že Buckinghamský palác sice nařídil, aby byla z internetu vymazána její webová stránka *The Tig*, která obsahovala inteligentní a dobře napsané úvahy o rovnosti pohlaví a ras, ale videa, kde se nechová zrovna

jako princezna, tam stále zůstávají a kdokoli se na ně může podívat.)

Meghan sice není první míšenkou, která se přivdala do některé z evropských královských rodin (tato pocta připadá v Panamě narozené Angele Brownové, nyní princezně Angele v maličké, ale bohaté zemi Lichtenštejnsku), ale je první rozvedenou americkou míšenkou, která zaujme místo v dynastii Windsorů.

Ačkoli rasa vyvolává hodně diskuzí v její vlastní zemi (nevyhnutelně, jelikož Amerika má za sebou minulost národa, jenž praktikoval otroctví a segregaci), ve spojení s královskou rodinou zůstávají rasové vztahy převážně bez povšimnutí.

Je ironií, že v listopadu 2017, kdy bylo zasnoubení oznámeno, návštěvníci kin sledovali film *Viktorie a Abdul*, příběh o přátelství královny Viktorie s indickým sluhou Abdullem Karimem. Jeho přítomnost u dvora vzbudila tolik nevráživosti, že po smrti královny v roce 1901 její následník Edward VII. osobně dohlédl na Abdulovo vykázaní a deportaci zpět do Indie. Viktoriina dcera Beatrice vymazala veškeré zmínky o Karimovi z matčiných obsáhlých deníků. Jak podotkla historička Carolly Ericksonová ve své knize *Her Little Majesty (Její malé Veličenstvo)*: „Bylo zcela neúnosné, aby se snědý Ind octl téměř na stejné úrovni, kterou zaujímali královnini bílí sloužící, a to, že s nimi jedl u téhož stolu a byl součástí jejich každodenního života, bylo považováno za nehoráznost.“

Přestože královna nerozlišuje lidi podle barvy pleti, jak tvrdí spisovatelka Penny Junorová, pouze 6 % z 1100 zaměstnanců paláce jsou příslušníci národnostních menšin a jen asi třicet jich zastává vyšší funkce. Jelikož se tato etnická nevyváženost odráží i na vyšších postech státní služby, tvrdí se, že královská rodina zmeškala příležitost jít v rasové otázce příkladem.

Je to téma, o němž se Meghan nezdráhá diskutovat, a zřejmě již bude obeznámena s tím, že lidé jiných ras nejsou

v paláci nijak výrazně zastoupeni. Možná je to záležitost, kterou se třeba rozhodne zabývat, až trochu přivykne královskému životu.

Jak poznamenává Trevor Phillips, bývalý vedoucí Komise pro rovnost a lidská práva, způsob, jakým Meghan přistupuje sama k sobě, vyšle do světa důležitou zprávu. „Skutečnost, že mluví o tom, jak je hrdá na svůj etnický původ, znamená opravdu hodně. Lidé jiné barvy pleti to budou vnímat jako velmi pozitivní, moderní a nesmírně vítaný přístup.“

Nejenže je Meghan součástí diskuze o rasové problematice v Británii, ale její původ zároveň formuje postoje v Americe, jelikož je tato královská míšenka považována za součást skupiny Loving Generation, jež dostala název podle virginského manželského páru Richarda a Mildred Lovingových, kteří byli v roce 1958 zatčeni a uvězněni pro zločin míšení ras. Až do vynesení rozsudku Nejvyššího soudu v případě *Lovingovi vs. Virginie* roku 1967 byla v některých státech rasově smíšená manželství protizákonná.

V 70. letech 20. století bylo ve Spojených státech asi šedesát pět tisíc černoško-bělošských manželských párů. V 80. letech 20. století, o něco více než desetiletí po rozhodnutí v případě Lovingových, se jejich počet zdvojnásobil na sto dvacet tisíc. Jedná se o významný posun, ale musíme mít na paměti, že počet obyvatel USA byl tehdy dvě stě čtyřicet milionů.

Jako dcera bílého republikána a černé demokratky se Meghan ocitla uprostřed čilé diskuze o tom, jaké místo ve společnosti zaujímají lidé smíšené rasy. Meghanin příběh pojednává o ženě, která se snaží najít sebe sama nejen jako žena, ale zároveň definovat své místo ve světě, kde na ni není pohlíženo ani jako na černošku, ani jako na bělošku.

V budoucnu se bude muset vymezit i jako součást mnohem menšího světa královského dvora.

Třebaže je Meghan zcela osobitou ženou, je zajímavé, že ti, kteří ji učili nebo znali, spolu s jejím jménem zmiňují jedním

dechem i ono jméno začínající písmenem „D“. Srovnání s Dianou je nevyhnutelné; Meghan v únoru 2018 sama tajně navštívila Kensington v západním Londýně, aby poskytla útěchu přeživším děsivého požáru bytové věže Grenfell Tower, což ožívuje vzpomínky na Dianiny vyjížďky za bezdomovci do londýnské čtvrti South Bank.

Další podobnosti mohou být spatřovány v její všeobecné humanitární angažovanosti a populárním přitažlivém vzhledu. Ale v jádru je Meghan zcela odlišnou osobností, která se vyznačuje vyrovnaností a sebejistotou, jíž se Diana, alespoň zpočátku své královské kariéry, snažila dosáhnout. Nebojí se kamer a je vždy připravená k fotografování či natáčení.

Dlouho předtím, než byl v souvislosti s Meghan zmíněn princ Harry, promítala Střední škola Neposkrvněného srdce v Los Angeles, kde studovala, pravidelně její proslov o rovnosti pohlaví z konference OSN o ženách 2015, aby se jím současná generace studentek nechala inspirovat.

Pro toho, kdo se chce stát výkonným kongresmanem nebo poslancem či prezidentem, je prý lepší, když nejdříve udělá úspěšnou kariéru mimo svět politiky, aby se potom tolik nebál, až vstoupí do sněmovny nebo do Bílého domu. V takové situaci se nyní nachází Meghan. Přijela k branám paláce zcela zformovaná: úspěšná herečka, oblíbená blogerka a uznávaná zastánkyně lidských práv.

V rodokmenu se může pochlubit otroky i králi, sloužícími i šermíři. Její životní cesta je vskutku pozoruhodná. Je to cesta, která začíná, jak jinak, v městě snů Los Angeles.

1

HLEDÁNÍ MOUDROSTI

Celá dlouhá léta ji sužovala otázka, která jí stále vrtala hlavou: odkud pochází má rodina, jakou mám minulost? Pro Rachel Meghan Markleovou – známou v rodině jako „Poupátko“ nebo „Květinka“ – to bylo nekonečně spleťtí téma. Její zmatení ještě umocňovala skutečnost, že její matka, Doria Raglandová, je Afroameričanka z Los Angeles a otec, Thomas Wayne Markle, pensylvánský běloch. Cítila, že musí najít místo, kam patří, jak v černošském, tak v bělošském světě. V škále barevnosti, která v americké společnosti stále tolik rozhoduje o místě a postavení, byla světlé pleti, a proto vnímána jako „bělejší“ než její černí bratraci a sestřenice. A tak spolu se zmateností přišla i jistá přizpůsobivost, ochota vidět svět z odlišných perspektiv, z obou stran.

Znovu a znovu naslouchala s vykulenýma očima vyprávění strýčka Josepha o tom, jak Raglandovi jeli do Los Angeles přes celou zemi ve vypůjčeném autě až z Clevelandu v Ohio, když byla její matka Doria ještě miminko. Jejich dobrodružství nabralo ošklivý obrat, když vjeli do jednoho honáckého městečka v Texasu, aby se schovali před sněhovou bouří. Sháněli pokoj na noc, ale záhy pochopili, že je v tomhle vidlákově nechtějí. Jakýsi chlápek ukázal ven do sněhu a zakřičel: „Dálnice je támhle tím směrem. Vypadněte. Tady nejste vítaní.“

Ač je to možná rodinný folklór, protože silnice z Clevelandu do Los Angeles rozhodně nevede poblíž Státu osamělé

hvězdy, Meghanin strýc, kterému bylo v té době asi sedm nebo osm, tenkrát na vlastní kůži zakusil rasismus. Dále líčil, že když rodina během cesty zastavila u restaurace, bylo jim řečeno, aby vešli zadním vchodem pro „barevné“. Jak se Meghan později měla dozvědět, její rodina z matčiny strany v minulosti mnohokrát zažívala vykořisťování, diskriminaci a bezpráví. Několikrát toho byla sama svědkem. Jednou se jí například nahrnula krev do tváří, když někdo na parkovišti nazval její matku slovem začínajícím na „N“, protože nevyjela dost rychle. Bylo to slovo, jež její předkové – otroci, kteří pracovali na bavlníkových plantážích v Georgii – slyšali den co den.

Není divu, že byla Meghan z rodokmene své rodiny zmateaná. Vysledovat její rodinné kořeny po matčině linii je velice obtížné. Ještě před zrovnoprávněním panoval nevyhnutelně nedostatek důkazů o životě černochů na jihu. Písemných záznamů bylo pomálu a většina informací se předávala ústním podáním. Co však víme, je skutečnost, že její rodina patřila celá léta metodistovi Williamu Raglandovi, jehož rodina pocházela z Cornwallu na jihozápadě Anglie, než se přistěhovala do Virginie a pak přesídlila do Severní Karolíny.

Ragland žil v hrabství Chatham County v Severní Karolíně se svými otroky a později se přestěhoval do venkovského městečka Jonesboro v Georgii, kde úřady pravidelně přidělovaly půdu loteriemi, aby podpořily osídlování. Otroci byli tradičně oslovováni jen křestním jménem, které jim dal jejich majitel, a občas převzali i jeho příjmení. Skrovné záznamy, jež jsou k dispozici, ukazují, že první černý „Ragland“, tedy Meghanin první zdokumentovaný předek z rodu Raglandů, se narodil roku 1830 v Jonesboro. Jmenoval se Richard Ragland a oženil se s ženou jménem Mary. Přestože většinu života strávil v nedobrovolném zotročení, alespoň jeho syn Stephen, jenž se narodil v roce 1848, se dožil zrovnoprávnění, k němuž došlo, když Unie protitrokařských severních států